

Den ædle Fredsfyrste

Ugens vers

"For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste" (Es 9,5).

Introduktion

Dr. Robert Oppenheimer, som kontrollerede fremstillingen af den første atombombe, aflagde vidnesbyrd for Kongressen i USA. De spurgte ham, om der fandtes noget forsvar mod dette våben. "Ja, absolut," svarede den store fysiker.

"Og hvad er det?"

Dr. Oppenheimer så ud over den tavse forsamling, som ventede på hans svar, og svarede stille: "Fred."

Fred er en flygtig drøm for menneskeheden. Man har beregnet, at der fra begyndelsen af menneskehedens nedskrevne historie har været fred ca. 8 % af tiden. I løbet af disse år er mindst 8.000 fredsaftaler blevet brudt

I 1985 nedsatte Alfred Nobel, som opfandt dynamitten, en fond, som hvert år skulle uddele en pris til personer, som havde gjort en enestående indsats for fred. Men i de seneste år har til og med nogle af vinderne af Nobels fredspris været involveret i voldelige konflikter.

I denne uge skal vi læse om den eneste, som er i stand til at bringe sand og evig fred.

Ugens tekster

- Es 9,1-4
- Es 9,5-6
- Es 9,7-10,34
- Es 11
- Es 12,1-6

Afslutningen på Galilæas mørke

Es 8,23-9,6

Hvorfor begynder Es 8,23 med ordet "dog", altså en modsætning til det, der er gået forud i teksten?

Es 8,21-22 beskriver den håbløse tilstand, som de mennesker befinder sig i, der søger det okkulte i stedet for at søge Gud. Uanset, hvor de ser hen, vil de kun se "nød og mørke, trængsels mørke, i mulmet er han stødt ud" (Es 8,22). Som en modsætning vil der komme en tid, hvor der "ikke [skal] være mørke for landet, som nu er i trængsel" (Es 8,23). Befolkningen i det galilæiske område er fremhævet som nogen, der vil modtage en særlig velsignelse gennem "et stort lys" (Es 9,1). Glæden vil blive stor, fordi Gud har brækket "det tyngende åg, stangen over deres skulder, og slavefogedens kæp" (Es 9,3).

Området omkring Galilæasøen beskrives her, fordi det var et af de første områder i Israel, der blev erobret. Som svar på Akaz' bøn om hjælp tog Tiglat-Pileser III Galilæa og områderne på den anden side af Jordan i det nordlige Israel. Han førte nogle af indbyggerne i landflygtighed, og gjorde områderne til assyriske provinser (2 Kong 15,29). Esajas' budskab fortæller altså, at de første, som skal blive erobret, vil også være de første til at opleve befrielse.

Es 9,6-7

Hvem benytter Gud til at befri sit folk?

Matt 4,12-25

Hvornår og hvordan gik profetien i Es 8,23-9,4 i opfyldelse?

Det var ingen tilfældighed, at Jesus begyndte sit arbejde i Galilæa, hvor han gav folket håb ved at forkynde de gode nyheder om Guds rige og ved at helbrede og også befri mange for onde ånder, som havde holdt dem bundet i det okkultes slaveri (Matt 4,24).

Her ser vi et godt eksempel på, hvordan Bibelen benytter begivenheder i Det Gamle Testamente til at forkynde ting, som vil ske på Det Nye Testaments tid. Herren blander billeder fra en tidsalder med billeder fra en anden, ligesom i Matt 24, hvor Jesus blandede Jerusalems ødelæggelse i år 70 e.Kr. med jordens ødelæggelse i endens tid.

Til eftertanke

Hvad vil du svare, hvis nogen spørger dig: "Hvad har Jesus befriet dig fra?" Hvilket personligt vidnesbyrd kan du give om Kristi kraft i dit liv?

Et barn for os

Her finder vi den tredje særlige fødsel i Esajas' Bog. Vi har tidligere set Immanuels og Maher-Shalal Hash-Baz' fødsel omtalt.

Es 9,5-6

Hvad er der specielt ved det barn, vi finder omtalt i disse vers?

Læg mærke til, at denne befrier har flere navne, der beskriver ham på forskellige måder. I Mellemøsten i oldtiden havde konger og guder mange navne for at beskrive deres storhed. Han er "underfuld", ligesom Herrens engel beskrev sit navn over for Samsons far som "underfuldt" i Dom 13,18, inden han steg op til himlen i flammen fra Manoas alter (Dom 13,20), og dermed bebudede, at han tusind år senere ville ofre sig selv.

Han omtales også som guddommelig ("Vældig Gud") og evig skaber ("Evheds-Fader"; se Luk 3,38 "Adam, søn af Gud"). Han er konge af Davids hus; hans retfærdigheds fredsrige vil vare til evig tid.

Luk 2,8-14

Hvem er det barn, som alene kan beskrives med disse egenskaber?

Nogen har forsøgt at identificere dette barn som kong Hizkija, men beskrivelsen rækker langt videre end til et almindeligt menneske. Den passer kun på Jesus Kristus, Guds guddommelige søn. Han er skaberen (Joh 1,1-3.14; Kol 1,5.17; Kol 2,9; Hebr 1,2), som blev født os for at frelse os og give os fred. Han har modtaget al magt i himlen og på jorden, og han er altid med os (Matt 28,18-20). Samtidig med at han bevarer sin guddommelighed, er han blevet menneske i al evighed og i stand til at have medfølelse med vores svagheder (Hebr 4,15). "Et barn er født os" ... til evig tid!

"Da Kristus kom til vores verden, var Satan parat med sine angreb, og bekæmpede Kristus på hvert eneste skridt på vejen fra krybben til korset. Satan havde beskyldt Gud for at kræve selvfor nægtelse af englens, uden at Gud selv vidste, hvad det ville sige, og uden at Gud selv var villig til at ofre sig for andre. Dette var Satans anklage mod Gud i himlen, og efter at den Onde var kastet ud fra himlen, blev han ved med at anklage Herren for at kræve en tjeneste, som han ikke selv var villig til at yde. Kristus kom til denne verden for at modsige disse falske anklager og åbenbare Faderen" (Ellen White, *Selected Messages*, 1. bd. s. 406-407).

Hvad fortæller ovenstående citat om Guds karakter?

Guds vredes kæp

Dette afsnit forklarer Es 8,23-9,4, som forudsiger befrielse for det folk, der vandrede i mørket, og havde sat sin lid til det okkulte, og var blevet bytte for militære erobringer og undertrykkelse: "slavefogedens kæp brækker du som på Midjans dag" (Es 9,3).

Es 9,7-10,34

Læs om de lidelser, som Guds folk bliver vist. Sammenlign med forbandelserne i 3 Mos 26,14-39. Hvorfor straffede Gud sit folk i forskellige omgange i stedet for alle på en gang? Hvad viser det om Guds karakter, og hvad han ønsker at opnå?

Hvis Gud ønskede at ødelægge sit folk, kunne han have overgivet dem til assyrerne med det samme. Men han er tålmodig og "vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse" (2 Pet 3,9). På samme måde som i dommertiden lod Gud Judas og Israels folk opleve nogle af følgerne af deres egne dumheder, så de kunne forstå, hvad de gjorde, og få en chance for at foretage et bedre valg. Da de fortsatte med deres ondskab og gjorde deres hjerter hårde imod ham og de opfordringer, han sendte gennem sine budbærere, trak han endnu mere af sin beskyttelse tilbage. Men de blev ved med at gøre oprør. Denne cyklus blev gentaget i en nedadgående spiral, indtil der ikke var mere, Gud kunne gøre for dem.

Es 9,7-10,2

Hvilke synder har folket gjort sig skyldig i? Hvem har de syndet imod? Hvem iblandt dem er skyldige?

Hvad vi ser her er, som i resten af Bibelen, hvad det indebærer, at vi har en fri vilje. Gud skabte menneskene med en vilje til frit at vælge. Dette var en nødvendighed, hvis deres forhold til Gud virkelig skulle baseres på kærlighed. Frihed indebærer muligheden til at gøre det, der er forkert. Og selv om Gud igen og igen forsøger at vinde os ved at åbenbare sin kærlighed og karakter, tillader han også, at vi bærer følgerne af vores forkerte valg, dvs. smerte, lidelse, frygt, uro, osv., for at få os til at indse, hvad det fører til, når vi vender os bort fra ham. Men selv når han tillader det, får det os ikke altid til at afstå fra at synde og vende os mod Gud. Den fri vilje er vidunderlig. Vi ville ikke være mennesker uden den. Men ve den, som bruger den forkert.

Til eftertanke

Hvordan har Gud benyttet lidelser i dit liv for at få dig til at vende om fra en forkert vej? Eller har du endnu ikke fattet hans budskab?

Både rod og kvist

Es 11

**Hvem er den "kvist", som skyder fra Isajs rod i Es 11,1?
Se også Zak 3,8; 6,12 (Semak betyder spire).**

Esajas 11,1 genoptager temaet med det fældede træ i 10,33-34. "Isajs stub" betegner, at Davids (Isajs søns) kongehus ville miste sin magt (Dan 4,10-17.20-26). Men der ville opstå en "spire/kvist" fra den tilsyneladende dødsdømte "rod"; dvs. en hersker i Davids slægt.

Es 11,10
Åb 22,16

**Hvorfor kaldes denne nye hersker af Davids hus også "Isajs rod"?
Hvilken mening giver det?**

Beskrivelsen passer kun på Jesus Kristus, som både er "Davids rod-skud og ætling" (Åb 22,16). Kristus blev født i Davids slægt (Luk 3,23-31), der nedstammede fra Adam, som var "søn af Gud" (Luk 3,38) i den forstand, at Kristus skabte ham (se Joh 1,1-3.14). Kristus var altså både Davids stamfar og efterkommer!

Es 11

Hvordan vender den nye hersker af Davids hus om på følgerne af synd og frafald?

Han tænker og handler i harmoni med Herren, dømmer retfærdigt, straffer de onde og skaber fred. Når han overtager herredømmet, vil Herren bringe en rest tilbage. Han vil genoprette riget og forene dem, der er tilbage af Israel og Juda, den trofaste rest (sml. Es 10,20-22). Der vil blive et stærkt, samlet monarki som i kong Davids dage. Men den nye hersker vil blive større end David. Han skal genoprette freden i selve skaberværket: rovdyr vil ikke længere gå på rov, men leve fredeligt sammen med deres tidligere byttedyr (Es 11,6-9).

Taler Esajas om Jesu første komme, om hans andet komme – eller om begge? Læs profetien og skriv ned, hvor der tales om hvad.

I Esajas 11 præsenteres Jesu første og andet komme i et samlet billede. De er knyttet sammen som to dele af et hele. Frelsesplanen kræver, at Jesus kom/kommer to gange: den første, som er opfyldt, og den anden, som er den endelige opfyldelse af alle kristnes håb.

Til eftertanke

**Hvordan giver Jesu første komme vished om, at han kommer igen?
Hvad var formålet med hans første komme uden genkomsten?**

"Du trøstede mig"

Es 12,1-6

Esajas 12 er en kort salme eller lovsang til Gud for hans barmhjertige og mægtige trøst. Salmen, som udtrykkes af en af dem, der tilhører den genoprettede rest, sammenligner den lovede befrielse med jødernes befrielse fra Egypten (se Es 11,16). Den er ligesom Moses' og israeliternes sang, da de var blevet reddet fra Faraos hær ved Det Røde Hav (se 2 Mos 15).

Es 12
Åb 15,2-4

Sammenlign sangen hos Esajas med Moses' og Lammets sang. Hvad lovpriser de begge Gud for?

Es 12,2 identificerer næsten den kommende befrier som Jesus. Der siges: "Gud er min frelse". Navnet Jesus betyder "Herren er min frelse" (sml. Matt 1,21).

Hvilken betydning har den tanke, som vi finder i Jesu navn, at Herren er frelse?

Ikke alene frelser Herren (Es 12,2); han *er* frelse. Israels Helliges nærvær iblandt os (Es 12,6) betyder alt for os. Gud er med os! Jesus *udførte* ikke alene mirakler; han "*blev kød og tog bolig iblandt os*" (Joh 1,14). Ikke alene *bar* han vores synder på korset; han *blev gjort til* synd for os (2 Kor 5,21). Han skaber ikke alene fred; han *er* vores fred (Ef 2,14).

Det er ikke overraskende, at Isajs rodsrud skal "stå som et banner for folkeslagene" (Es 11,10). Når han løftes op på korset, vil han drage alle til sig (Joh 12,32-33)! En rest skal vende om til "den vældige Gud" (Es 10,21), som er det barn, der er født for os, Fredsfyrsten (Es 9,5)!

Til eftertanke

Tænk over, at Jesus er vores frelse. Læs Rom 3,24. Der siges, at forløsningen er i Kristus Jesus; forløsningen er noget, der skete i ham, og det er gennem Guds nåde og barmhjertighed, at vi kan få en evig del i den forløsning. Med andre ord kan den forløsning, som var i ham, blive vores ved tro, ikke ved gerninger, for ingen af vores gerninger er gode nok til at frelse os. Kun de gerninger, som Kristus gjorde, og som tilskrives os ved tro, kan bringe os forløsning. Hvordan giver denne sandhed os håb og frelsesvished, især når vi overmandes af vores egen uværdighed?

Til videre studium

"En menneskefar ængstes for sin søn. Han ser ind i sit lille barns ansigt og skælver ved tanken om livets farer. Han længes efter at beskytte sit elskede barn mod Satans magt, at holde ham borte fra fristelser og konflikter. Gud udsatte sin enbårne søn for langt alvorligere konflikter og endnu større risici, for at livets vej kunne blive sikker for vore børn. 'Deri består kærligheden!' Undres, I Himle, og fald i forundring, du jord!" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 25).

"Kristus var den, som gik med til at opfylde de betingelser, som var nødvendige for menneskenes frelse. Ingen engel eller noget menneske var i stand til at opfylde kriterierne for den store opgave, der skulle udføres. Menneskesønnen alene skal løftes op (Joh 3,14; 12,32); for kun en person, hvis natur er evig, kunne gennemføre forløsningen. Kristus indvilligede i at binde sig til de troløse og syndige, at påtage sig menneskets natur, at give sit eget blod, og at give sit liv som et skyldoffer. Det himmelske råd vurderede menneskets skyld og så på, hvor stor vreden over synd måtte blive. Alligevel bekendtgjorde Kristus sin beslutning. Han ville påtage sig ansvaret og opfylde de betingelser, som kunne give håb til den faldne menneskehed" (Ellen White, *The Signs of the Times*, 5. marts 1896).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Som vi så i Es 11, fremstillede Herren både Jesu første og andet komme i et og samme billede. Det kan til en vis grad være med til at forklare, hvorfor nogle af jøderne ikke tog imod Kristus ved hans første komme; for de havde forventet, at han skulle gøre alle de ting, som kun sker ved hans andet komme. Hvad siger det os om, hvor vigtigt det er, at vi har en korrekt opfattelse af Jesu komme? Hvordan kan fx forkerte synspunkter mht. hans andet komme gøre mennesker til et let bytte for Satans store bedrag i de sidste tider? (Se Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, kap. 39).

Resumé

Esajas navn betyder "Herrens frelse". På hans tid lovede Gud sin rest frelse fra den undertrykkelse, som de blev udsat for på grund af folkets frafald. Denne profeti om håb får sin endelige opfyldelse i Jesus, hvis navn betyder "Herren er min frelse".

